

տրափան ազգեցութեամբ տեսնուած չէին : Արամիտ
գիտնականն այս երեւոյթն սկսու քննել եւ ար-
դիւնքն եղաւ մեր վերը յիշատակած գիւտ :

Ի՞նչ է այս գիտեմի օգտաներն ու թշունքներն ու թշունքները ։ Եթէ կարմար գործիքները պատրաստուին պիտի կարենայ բժիշկ մ՛ը՝ որ աղ. հրանոցի մք փառած կամ քաղցած սոկրենը պատրաստակել. Կարստ սոկրենը՝ պայսէս ընթեր, պիտի կարենայ նշանքել, առանց հրանոցը չըրցարելու. Հրացանի մք գդակին մարմարը որ հոգին գտանավոր գիտութեամբ պիտի տեսն, առանց վիրացախ գործիքով տանջելու գնդահանարք ։ Ինչեր կ հնարի գիտանք իրավաթիւն:

Այս գիտար ըլլոց աշխատիկի գիտմանախաց
մտադրութիւնը գրաւեց եւ ամէն տեղ եղած փոր-
ձեռն իլուս յաջործոթիք չտան եւ նորանոր կա-
ռաւոր մերձեցուամբ եւ եղան։ Բայց մ'օր յառա-
ջարոր համար այս պատճենը առաջարկեց որ մէկը¹
փորձեր է դոց նամակ մը լուսանկարել, եւ մէջն
գրաւթիւնը շատ յաջող եւ պայծառ լուսանկարեր
է, որուն նաևնահանութիւնը նոյն լուսակիր հրա-
աւապահէց։ Եթեմ այսուհետեւ նամակի ազանիք
այ շնորհ։

Դարարու սկիզբն շատ բան անկարելի կը համարակէր, եւ մենք այսօր կը վայելէնք. օր ապ. ո՞չ կիսառ մորքն անցնեն թէ Տարիքրասոր մընդարձն հեռան մարտիք ի բարան. հետ կարենան խօսիլ, եւ սակայն ունինք — հետաքանջ. ո՞վ կիսար գոյշակէ թէ հետաքանջ. ո՞վ կիսար մը ճայնն նոյն խի իր բացակայութեան ժամանակ պիտի կարող ըլլանք լընել, եւ սակայն ունինք — ծանրագիրք. ո՞վ կիսար մորքն խի անցնել թէ թաշուղ թաշունն, փայտափ եւայն, կարսնան լուսանաբարուիլ, եւ սակայն աստիք իրավանութիւն են այսօր:

ԱՅԼՈՎԱՅՐ

1. Ըստքեան ժամանակազրութեան հայ ծեռագիրները:
 - 2. Ա. Ապողեարք Ավարատանդեան իւղ մասնիքը:
 - 3. Գ. Ս. Բ. Զոլաբիէլս: - 4. Հայատանեաց Նկանեաց Արքան Ամերիկանդեանը: - 5. Ս. Ներսէ Եղիշեաց Արքան: - 6. Պրժ. Փր. Միկուլ: - 7. Էջմանածի Արքան կ. Տեղաբնիւթ Տիրութիւնը: - 8. Գեղարք Կապատակ Նկութն. Նորականդեան իւղ Խաղաղաւութիւնը: - 9. Համայստ Վիթակարոց Խոմանաւութիւնը: - 10. Նոր Կոսկարան Համայն այս Թագավորութիւնը: - 11. Ազգային մտնազրութիւնը:
 - 12. Անքանար հայաց Օր. Հյան Ս. Բ. - 13. Գ. Եղիսեաքը յախը: - 14. Հայ բանաստեղծութիւնը: - 15. Վերին պարուն Հայոց պատութեան մասին: - 16. Ուստանա Քրդին Արցակ Կոստանդնածած յիշութիւն:
 - 17. Թիֆլիս Հայոց Հորովակն. Ընկերութիւնը:

2. Ա. Առաջնորդի կողմէն պատճենվեան յայ բնութէք: Հառաջնորդի Ապարիլն արք Վլահարաման թիւնն առաջնորդ անդամ ծանօթացար գիտնոց հին հայ թարգմանութենէն որ 1874ին Ալենեսիկ Հրատարակեցաւ ("Վարք եւ վկայարամեութիւնը Արքոց"): Նշնը անդդիերէն թարգմանեց F. C. Conybeare, եւ գերմաներէն Burchardi, իսկ որպէս A. Harnack թագավորեց: Այժմ Բոլլանդիան Թիւնական J. van Cheyn Պարփի յնթ. 1219 Ճեռագրին մէջ գտաւ յանարէն բնագիրը (Մարտիւրոն ուն ացու չաւ ունեցի առուստուն Առոլան ուն չախքա): Եւ Հրատարակեց (1895, Analecta Bollandiana. 14, եր. 284—294) Սահայն սահիկ սկզբնական բնագիրը չէ, վասն զի մէջը յաւելուածներ, յապատճեներ եւ փոփիսութիւններ կան:

ի թերթին՝ Եռևլուստուկ՝ Ալիշեա թ. 15
 (1895—96) էջ 86—87. Հայերէն Հաւատաց
 Հանգանակին հին մէկ բնագիրը հրատարակեց,
 սակայն թերթին էջ 60—62 և 69—71 մէկ
 լողաւածին առ թիւ:

4. Հայութեանը ենթադրութեան մէջ վայս գրեց Հ. Գէլցեր (H. Gelzer) ի թէրթին „Berichte der k. sächs. Gesellschaft d. Wiss., 1895 էջ 109—174: Այս յօդքածն իւր սիալ տեսութիւններովն հանդերձ ունի կարեւորութիւն մզի համար: Փ. Բուզանդայ մասին կը գրէ Տեղինակն թէ Դ. դարսու վերջը յուշնաբէն գրաւած ըլլայ, յենթվ մանաւանդ պյն կէսին վայս որ Պրոկոպիս Նոյնը գործած է: Կան նաև Ագամիանկելեայ, Զենոպ Գլակաս եւ այլ հայ պատմաց վայս հետազօտութիւններ: Մատագիր կ'ընեն որ Բուզանդայ էջ 87 յիշուած՝ «գրէին զայս սեփառ նոտարացի արթային» պարապէս յանաբարէն օրինական ունատար բառն է, զոր M. Laufer Բուզանդայ գէրմ. թարգմանութեան մէջ (Կէօն, 1879) չէ հասկցած: Կայ բառն է նաև հւեսերեայ նէկըցական պատմ. (Աննետ. 1877, էջ 468) մէջ «գրիչ երագագիր մասունք ձեւով յիշուածն, որ մանաւանդ սեփառ ընթեռնի է:

5. Ա. Ներեւո Շնորհակ: Յունաքէն՝ Exxalդ-
ուստուի Ալջնեւա լրագրին մէջ (1895—96,
թ. 15 էլ 60—62 և 69—71) Դ. Յ. Ք.
Զղաբերէն Հրատարակից Ա. Ներեւո Շնորհա-
լոյ կինսագրութիւնը (ծննեալ 1102ին, վթզկու-
լնարեալ 1166ին, վախճանեալ 1173ին): Կեն-
սագրութեան կը յաջորդէ Ա. Հայրապետին առ
Մանուկ կոմիտենս կայսրն ողջած հաւատոյ
դաւանութիւնը:

6. Պրֆ. Գր. Միւլեր „Wiener Zeitschrift f.
d. K. d. M.“ թէրթին մէջ (4 ամռ 1895)
կը դնէ կարճ աեղեկութիւն մը Մ. Արիկեանի
Տաճէկերէն-Հայերէն բառարանին (կ. ողջ. 1892)
վրայ: Կայ Պրոֆ. Այս տեղ նոր պարսկերէն
քանի մը բառերու ժամանակ քննչերով՝ կը յիշէ
համացեղ Հայերէն բառեր ալ, ինչպէս նույն
ուրեմն տեղ = ուրեմն ուղար ուղար =
ուղար, չէ: = ուրեմնակ, յէ մեր:

7. Հիշեածնի Արէնուի կը դիմումուն Տրէնորէ
ՀՀ: Տրիեստի Լատինաց S. Giusto Սայր եկեղե-
ցւ փոքր գրան արտաքի կողմէ այլեւայլ նշա-
նաւոր անձնաւորութեանց գերեզմանաքարերը
ադուցուած են: Ի մէջ այլոց կան նաև երկու
հայ եպիսկոպոսաց գերեզմանաքարերը: Մէկուն
վրայ հայկական եկեղեցի մը ուրուսացծուած է,
վրան երկաթագիր ՄԲ Էջ (Թածին) գրուած:
ասոր տակը կայ հետեւեալ արձանագրութիւնը.

Տէրուննեան ԿՈՒՄԱՆ ԵՂԵԱԱ ՋԱԿԱԾ ԿԻՐ
ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՍՆՈՒՆ ՄԵԾ ԽՈՐՀՐԴԻՆ ԿԻՐ
ԺԱՄՈՒՆԻԴ ԲԱՍԵՆՈՑ ԲԲԲՈՒՆ ԲԱՐԵ 21Ի
ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԷԿՄԻԱՆԴՆԵՆ 21Ի

ՄԵՇՆՈՒՆ ՄՐԴԵՄՐՔ ԲԱՆԻԱՖ ՇՆՈՐՀԸ 21Ի
ԳԵՄԱՆԱԾ ՏԱԿԻՑ ԽՈՒԶՈՎ ԱՆՇԱՆ 21Ի
ԹՈՂԵԱԱ ԱԶԳԱՑԹՈՑ ԸՋԸՆՈՒ ՅՈՒՆԱԾ 7ԻՐ
ԴԻՄԵ ՄԵԽԱԿԵԱՑ ԵԵԼՐՊՊԵԱՆ ԽԸՆ 7ԻՐ
ԱՅ ՅԱԿԱՑՔՑԻ ՓԱԿԻ ՎԱՅԵԼՉՅ 7ԻՐ
ԽՆՔԱԿԱԼ ԿՐԻԿ ՆԱՄԻԿ ՊԱՏՈՒՑ 7ԻՐ
ՄՄՐԴԱՄ ԹԵՐԵԶԱ ԴԵՄՈՒՆ ԳԱՀԵԸՆ 8ԻՐ
ԵԽ ԵՐԿՐՈՒԴ ՅՈՎԱԿԻ ՈՐԴԻԿ ԲԱՐԵԸՆ 8ԻՐ
ԵՐԿԵԿ ՈՒԹ ԱՐՈՒ Ի ԹՐԻԵՍ ՅԱՐԿԵԸՆ ԿԻՐ
ԱԶԳԻՆ ԵԽ ՏԵՎԿՈՑ ՎԵԿ ԱՐՄԱՆԱ 7ԻՐ
ԶՈՐ ԵԽ ՄԵԶԱՄՈՒԹ ՔՈԽ ԱՍՏՈՒԱԾԱ 7ԻՐ
ՀԱՐԻՄԱՄԵՆԱ ԱՄՓՈՔԵԱ Ի 7ԻՐ
ԱՅ ՔԵԶ ԳՐԱԾԱԶԱՆ ՎԱՅՐՈՒ ՆԻՐՀԱ ԿԻՐ
ՄԱՀ ԵԽ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ Ի ՄԻ ԼԸՄԸՆ ԿԻՐ
Ի ԹՈՒԽ ՀԱՅՈՑ ԹՄԻՒԾ ՄԵՀԵԿԻ Բ.

1796 Ի ՄԱՐՏԻ 17

Ասոր կը յաջորդէ լատին արձանագրու-
թիւն մը, այժմ մաշած ըստ բաւականի, որուն

իմաստը նցն է վերնոյն հետ: Այս Յարութիւն
Արքեպի մասին Տրիեստի անցեալ դարու հայ (Միկթաբեանց) ժողովրդապետութեան “Գիլը
վախճանելոց”, մատենին մէջ կը կարդանիք.

“Յամ Տեւոն 1796, ի 14 Մարտի, ի 9 ժա-
մու առաւօտ վախճանեցաւ ի ծերութենէ գե-
րապատիւ բասէնից Յարութիւն վարդապետն,
եւ Արէնի պահպանուն Նշիանին՝ յառաջադյու
նկալեալ զուրբ նորհաւորս, ի հասակի Հարիւր
եւ մի ամաց. (որպէս ի մի գրուածից իւրմէ ի
յայ եկեալ է, եւ թէպէս ի թուղթն Այ-
ցառողի մեռելոց գրեցա 96 ամաց) Եւ յեր-
րոդ աւուր, այս է ի 16 ամսոյ յուղարկաւո-
րեցաք ի Սուրբն Յուսուսու: Եւ մարմիննորա եգաւ
յառանձին ի նորափոր շիրմի ի ձախմէ կողմանէ
առաջի փոքր գրան նոյն եկեղեցւոյն: Եսրոց վերայ
դնիլ ունի եւ վէմ քանդակադործ, որ է մէր
յառաջ մի բարձար:

Հանգուցելոյն “Արէնի պահպանուն Էջմի-
ածնի, տարբան 1800ին արածեցաւ Վիենայի
Միկթաբեանց առաջն Արքահօր Գերո. Աս-
տուածատուր Վ. Բարիկեանին:

Ասէ աւելի հնագյուն է ուրիշ Բաղիշեցի
հայ եպիսկոպոսի մը լատինագիր գերեզմանա-
քարը, Հարց Միկթաբեանց Տրիեստ Հաստո-
տուելու (1778) 17 տարի յառաջ (1756),
որ նշնպէս վերոյիշեալ տեղը կը գտնուի: Ար-
ձանագրութեան վրայ մէջտեղը կայ եպիսկո-
պոսական թագ, որուն մէկ կողմէն խաչ-գաւ-
զան, միւս կողմէն եպիսկոպոսին-գաւազան. ասոր
տակը հետեւեալ:

D. M.

Martino Carabéth

ԷՅՕ Բագհեսեն, ritus armen.

pro cath. fide

D. Athanasij sortem macto

C. P. Q. T.

splendido peracto funere

H. M. P.

VI. Kal. Mar. MDCCCLVI.

Արձանագրութեանս համեմա՝ Մարտին-
նու (անշուշտ՝ Մարտիրոս) կարապետ հայ Եպիս-
կոպոսն Բաղիշեցի՝ կամողիկէ Հաւատորին հա-
մար Ա. Աթանասի վիճակը կրած՝ (աթոռէն
գգուած) մեռած է ի 24 Փետր. 1756 եւ
շըել յուղարկաւորութեամբ թաղուած:

8. Գերբոյս վերոբայ ենիցին. Խոսքապ-
ուութիւն նիւ հայ Արքահօրնութիւնը: Երանօթ հայ-

¹ Բամենոյի Յարութիւն Արքեպիսկոպոսի մասին
տես Զամբեան դ. էջ 865, 878.

ագէտն F. C. Conybeare ի թերթին Byzantine Zeitschrift (V. Band, 1. Heft, 1896, էջ 118—136) հրատարակեց Gelzerի (1890ին) հրատարակած գէորդայ կիպրաց սկիզբանական նույնագույն բնագրին հին հայ թարգմանութեան համեմատութիւնը: Այս հայ թարգմանութիւնը կը գտնուի Ատիկանի թ. 3 հայ ձեռագրին մէջ, գրուած 1270ին, թվ. 270: F. C. Conybeare կը չշանակէ միայն հայոց ի յունէ տարբերութիւնները:

9. Համարու վիճակոց Պատմանահայոց: Արժ. 8. Ղեւոնդ Քէ: Փափակցեանի ի Կալաց հրատարակած 1896ի հայ-ռումանէրէն պատկերազրդ Ցարեցոցն կը քաղենք Ռումանից քանի մը քաղաքներու Հայոց վիճակգրութիւնը.

Պատմէլի, Մայրաքաղաք Ռումանիոյ: Եկեղեցի Ա. Հրեշտակապետ, կառուցեալ 1781ին: Քահանայ 2: Վարժարան երկսեռ, Միսաքեան եւ Արարատին: Ժողովուրդ 200 տուն: Եկամուտ 25,000 ֆր. տարեկան:

Բինդլի, Եկեղեցի Ա. Կարապետ, շննեալ 1882ին: Քահանայ մէկ: Ժողովուրդ 20 տուն: Ետև, երբեմ մայրաքաղաք Մօղուսից: Եկեղեցի Ա. Աստուածածին, 1395ին կառուցեալ: Ս. Լուսաւորիչ: 1882ին շննեալ: Քահանայ մէկ:

Պատմէն, Եկեղեցի Ա. Աստուածածին 1350ին, եւ Ս. Երրորդութիւն, 1795ին կառուցեալ: Քէնչ. 4: Ժողովուրդ 250 տուն:

Պատմէն, Եկեղեցի, 1610ին կառուցեալ: Քէնչ. Ա. Ածածին, 1800ին կառուցեալ: Քէնչ. մէկ: Վարժարան երկսեռ: Թէոդորոս Սոլոմոնէան, անուամբ 1884ին շննեալ: Ժողովուրդ 100 տուն:

Թւշէօթիւ, Եկեղ. Ա. Ածածին, շննեալ 1825ին: Քէնչ. մէկ: Ժղվըդ. 60 տուն:

Գուշան, Եկեղ. Ա. Ածածին (1780), Ս. Գէորգ (1710), Ա. Յարութիւն 1891ին կառուցեալ: Քէնչ. Երկու: Վարժարան երկսեռ, Ա. Ղեւոնդեանց եւ Ս. Հայփիմեանց: Ժողովուրդ 200 տուն, որոյ կէմ շըջակայ քաղաքներու եւ գիղերու մէջ են:

Պրէմիւ, Եկեղեցի Ա. Աստուածածին, 1873ին կառուցեալ: Քէնչ. մէկ: Ժողովուրդ 60 տուն, Մազին ալ միասն:

Պատմ-Ցառ, Եկեղ. Ա. Աստուածածին, (Հըրկիկեալ 1891ին): Քահանայ մէկ: Վարժարան երկսեռ: Ժողովուրդ 50 տուն:

Թառալս, Եկեղ. Ա. Լուսաւորիչ (Նորակառոց): Քէնչ. մէկ: Ժողովուրդ 70 տուն:

Առաջին, Եկեղ. Ա. Լուսաւորիչ (անկատար): Քահանայ (այցելու): Ժողովուրդ 5—10 տուն, եւ պանդուխոր մշտաւորապէս 1,000 անձնից:

Կուլոց, Հայք թէեւ Խիստ փոքրաթիւ, միայն 50 տուն, սակայն վահառականութեան հրապարակի վրայ մէտ դիրք մը դրաւած ունին. ի մէջ այսոց, հանրածանօթ վաճառականներ են Եթե. Տեարք՝ Յակոբ Նշանյ, Անտու Զանիդ, Աւետիս Քեաշեանեան, Թէուոր եւ Խաչիկ Դրանխլեանց, Մկրտիչ Ջունդ, Կարապետ Փոփովիչ, Նղբարք Գ. Ծունդ, Եղբարք թ. Երբքէս, Էմմանուէլ Գարագաշ (Խախորդ օքնական քաղաքապեսի), Եղբարք Մելիտոն եւ Մանուէլ. Խ. Լուքա, Յ. Զարան (Նշանաւոր գաստարան), Աւետ Յ. Աւետեան (Ներկայացուցիչ Մանթաշ Համբաւաւոր վաճառատան ի Ռումանիա, Սերպիս եւ Պոլիկարփի), Մկրտիչ Աստուլիկ ալիւրի գործարանսատէր, եւ այլք:

Եկեղեցի Ա. Աստուածածին 1858ին կառուցեալ Քահանայ մէկ:

Ասկէ զատ կան նաեւ զագոյի եւ Գունաթանց ազգայիններ, որոնց վիճակացըցը ականայ գուրս է մացած Ցարեցուցէն:

10. Կույ իրավունք Շաբայ հոյ նորդունունինը Պորֆ. Ա. Յ. Ասորինուն նոր հրատարակած Texts and Studies Աջ (Vol. III. Nr. 3 տես թէրթիս ծածկը) էջ 72—98) կը Խոսի հայերէն նոր կահարանի վրայ, եւ հայերէն մնագրին յունարէնէն ապրելութիւնները նշշդ ք գանիք թ. Կամ Գ. Գարու նորդիւս ասորի կրկնագիր (Սինայական) բնագրին հետօ: Ասկէ կը հետեւի որ մեր Կույ կահարանը նախ այս ասորի բնագրէն թարգմանուած է, յետոյ Եւթաղեայ ասուցամանած յունարէն բնագրին յարմարցուած է, սակայն հին ասորւցն հետքերը մացած են:

Այս հրատարակութեան քննադատառութեան առթիւ՝ Պորֆ. Կոսիիրի “The Academy” ի մէջ (ա. թէրթիս ծածկը) քանի մը Կարեւոր կէտերու ալ մոսագիր կ'ընէ: Ա. Խորենացի, կըսէ, կը միշէ որ Ա. Սահակ ասորերէնէ թարգմանեց Ս. Գիլըդը եւ յետոյ յունարէնի վրայէն ուզուցաւած: Խոյ Կորիւն եւ Փարացեցի՝ յունարէնէ թարգմանուած կը գնեն. այժմ յայսնի է որ իրաւունքը Խորենացւն է: Արդէն Թէոդորոս Քաթենասուր (տպ. Վենետ. 1833) կը յեշատակէ ամբողջ Կույ կահարանի այս հին թարգմանութիւնը, իրբ թէ Ա. Գիլըդ (յԱգաւանգեալ) այս թարգմանութիւնը գործածած

ըլլայ: Կոնկրետ մոտագիր կ'ընէ նաև՝ որ հայերէն
ուր կոսկարանի յունարէնէ շեղութերն ըստ
մասին կը միաբանին նաև գրացերէն թարգմա-
նութեան հետ, եւ առ եւս ասորի Սինայական
բնագրին հետ' նոյն մասերուն մէջ, եւ որպէս եւս եւ
վրացերէն Ս. Գիլքը վերջին անդամ Ս. Ե. Թի-
մուի ձեռքոք 1026թն փոփիտուած է, առոյդ
կ'երեւայ որ վրացի թարգմանութիւնն եւս ի
սկզբան այս ասորի բնագրին վրային եղած է.
ուստի ցանկակի է վրացի հնագոյն թարգմանու-
թեան օրինակը գտնել:

11. Աւուրին հոգենուբեր-իւն: Լայպցիկի
նշանաւոր հրատարակիչ - գրավաճառը Բ. G.
Teubner կը ծանուցանէ՝ որ ներկայ 1896 առ-
ոյ ընթացքին մէջ պիսի հրատարակէ եւնայի
Համալսարանի գործակութեանի Բibliotheeca
scriptorum Graecorum et Romanorum. Այս
“Մասնաւորաբանին, մէջ պիսի Հրատարակութեանի
ի մէջ այլը” Fosc. (Տեսար) II: Patrum Nicae-
norum nomina graece... armenice...; (Ա-
նուանք Հարցին Նիկոյ, յունարէն... Հայերէն,
ևն): Fosc. V. Dorothei, Epiphanius, Hippolyti,
Irenaei, Simeonis logothetae que feruntur de
XII Dñi nostri... apostolis et LXX discipu-
lis fabulae. Ex codicibus graecis... armenia-
cis, etc. (Յիշեալ Հարց գրութիւններէն 12
առաքելց եւ 70 աշակերտաց մասին զրցյ-
ներ յան... Հայ եւն Հեռագիրներէ): Fosc.
VI. Anonymi narratio de rebus Armeniorum...
(Աբրէսոսի պատմութեան թարգմանութիւնը) Fosc. VII. Des Faustus von Byzanz Geschichte
Armeniens, (Փ. Բիշ-Ղանեղիպատմութեան թրգմ.): Fosc. VIII. Des Stephanos Asolik aus Tarón
Universalgeschichte, (Անշլայ Պատմ. թրգմ.):

12. Աւրէն-ց հայութք Օր. Էլյո Ս. Բ.:
Անցեալ ուրաց ընթացքին մէջ ամերիկացի
Հայագէտ Օր. Alice Stone Blackwell Հայերէն
այլիւալ ուսանաւոր քերթուածներ անդ վերէն
թարգմանեց՝ ուսանաւոր, եւ Ամերիկայի այլեւ-
այլ լրացիրներու մէջ հրատարակեց: Ետուազ
կը բերենք մէջի եւսանթները:

1. “Boston Post” 21/VIII. Death of the
youth of Zeitoun (from the Armenian of Mu-
gurditch Beshiklashian.)

2. Ibid. 2/IX. The song of Dalvorig
(from the Arm. of Mihran Dam.)

3. Ibid. 23/IX. A poet's farewell (from
the Arm. of Bedros Tourian.)

4. Ibid. 21/XI. What shall we do? (from
the Arm. of Raphael Patkanian.)

5. Ibid. 26/XI. Armenian song (from
the Arm. of Leo Alishan.)

6. Ibid. 2/XII. The lament of Mother
Armenia (from the Armenian.)

7. Ibid. 9/XII. The Armenian and the
Moon (from the Arm. of R. Patkanian.)

8. „The Ludnay inter Ocean“, 25/VIII.
The nightingale of Avarair. (from the Arm.
of Leo Alishan.)

9. „The Christian Register“ 26/IX. Ar-
menian Cradle-song (from the Arm. of R.
Patkanian.)

10. Ibid. 31/X. Little lake (from the
Arm. of B. Tourian.)

Առանց զայ Հրատարակեց նաև անգ-
ղերէն Woman's Journal, Boston Evening
Transcript, Worcester Daily Telegram լայ-
պիներու մէջ՝ բաժանուածնցից “Ծիծեռնակ”,
բաֆֆիի: “Ծովակ”, և Ալիշանի “Պայուղ”, եւ
“Լուսակ”, Պէշիթաշեանի “Գարուն”, “Ի
րիդ Հայիցի”, “Ապաւածուս”, եւ “Դու զոյ
Խոդեսն”, Ռ. Պատմանեանի “Հիմք” էլ լուները,
“Զարթիրու”, “Թէ իմ այլեւոր”, “Աղեքձ առ
Սուլթան”, եւ “Վանայ օրոր”, գերթուածները:

13. Գ. Շլումբերց յԱն: Gustav Schluem-
berger աշխարհածակօթ դրամագէտն, որ նաև
Հայ դրամներու ընտիր ժողովածցը մ'ունի,
անցեալ ուսորի Անի քաղաքն այցելութիւն ըրած
է եւ իւր ոպաւորութիւնները կը հայորդէ:
Շլումբերգէր մէջ զմայմամբ կը խօսի այս աւ-
երակներուն վրայ, պալատն, կաթողիկէն, եկե-
ղեցիներու ու պարիսպը “Հարտարապետութեան
սացոյ վարպետական գործեր, կանուանէ: “Ի
մասնաւորի կաթողիկէն եւ եկեղեցիք լայ վի-
ճակի մէջ, կըսէ, ճարտարապետ Ցրդասայ
այս գեղեցիկ շնութեանց եւ ոչ մէկ քարն
փացած է, այս Ցրդասայ յ 986թն կ. Պոլսայ
Ս. Պֆիայի գմիեթն, որ երկացարեկ կրծանած
էր, նորոգած է: Կաթողիկէնին արտաքին պատե-
րուն վրայ ժ. եւ ժ. գարերէն հայերէն գեղե-
ցիկ արձանագրութիւններ կան: Դռներն ու պա-
տուհանները զարմանալի կերպով քանդակուած
են, եւ իրենց հարուստ զարդարանքովը կը յի-
շշեցնեն արաբական արուեստի ամենաեղեցիկ
գործերը: Քարերու գեղեցիկ կենդանի կարմր
գյոյն պա իրբ ննջող քաղաքի հմայիչ ացեց-
ցութիւնը մեծապէս կը սասակացնէ:... Եկե-
ղեցիները պատկերներով ծածկուած են, կան
նաև քանի մը որմանկարներ (fresque) ... Ամ-
բովզ քաղաքը ստուգի միջնդարեան թանգա-

րան մըն է: Ա. Շլումերգի կը քաղձայ որ քանի մը հարիւր հազար ֆրանկ ծախրով ինչ ինչ նորոգութիւններ ըլլուի, եւ պահապան մը դրուի որ այս եղական շքեղով թիւնն, ժ. դարու այս քրիստոնեական քաղաքը ընչանայ:

14. Հայ բանաստեղծութիւն: Անցեալ տարի լսու տեսաւ Norrenberg-Mackeի ԸստՀանուր գրականութեան պատմութեան նոր տպագրութիւնը, որուն մէջ հայ բանաստեղծութիւնն իւր պատուաւոր տեղը բանած է (եր. 298—312): Այս մասին յօդաւագիրն Արքանայի Մինիթարեան Հ. Արքատակէս Ացյաթրովնեան, ընդհանուր տեսութիւն մը կ'ընէ Գործան երգերէն սկսեալ մինչեւ ժօ դար, յառաջ քերելով նաեւ ընտիր կտրոններ իրեւեւ ճաշակ:

15. Ալբին դ'Օբրես Հայոց պատմութեան տարի: Արքանին Allgemeine Zeitungի Յաւելլուածին (Beilage) մէջ (1895 Նր. 289—90, Հոկտ. 18 եւ 19) Karl Hron գրեց ընդարձակ տեսութիւնն եթ անցեալ եւ նախորդ դարերու Տաճկահայոց պատմութեան վրայ, մերձեցրեւելով վերջն դեկտեմբեր: Գործածած արքերւ ները բաւական հին են ոչ ճշգեալ, մին այ տեսութեանց մէջ միակողմանի է եւ ոչ անկեղծ: Յօրուածը թերեւես մինչ եւրոպացոց համար նորութիւններ բովանդակէ:

16. Բանաստեղծութիւնն Արքոյ կոստոներւոց յիշութիւն: „Il Risorgimento“ իտալերէն լրագիրն, „Manon“ նուագախաղին (opera) կրայ գրած տեղեկագրին մէջ, բաց յայլուց կը յիշէ Պր. Արշակի յաջողութիւններն հետեւեալ խօսքերով: „... նուագ ախաղին ներկայացման մէջ առաջին պատիւը կը վայելէ Օրիորդ Ա. Ստեկիի եւ կոստոնեանիր: ... կոստանդիանց Տենորն համար՝ որ արդէն Carmen մէջ գնահատուած է, պիտի ըսկմ որ ասուգիւ իւր բաժն ամիերով՝ յայսնեց թէ բարերա իւլացի գերասան մին է: Երիտասարդ հասական եւ եւ բախտարդագոյն իւր ասպարէցին մէջ, այնպիսի չնորչօք եւ այնպիսի գդածմամբ կ'երգէ՝ որ հասարակութեան պաշտելի եղած է: Զերծ, աղդեցիկ եւ գեղեցիկ ձայտ մ'ունի, եւ կոստանդիանցին գեղեցիկ ասպարէց մը գուշակել՝ ստուգիւ յախուռն դասասան չէ: „Manon“ի մէջ կատարեալ De Grieux մըն է, եւ իրաւամբ միշտ բուռն ծափահարութեամբ ողջունեցաւ: Երկրորդ արարուածին մէջ՝ „Chiudo gli occhi“ (Փակեմ զայս) ազդեցիկ եւ քաղցրալուր միմնշերգը (romance) կրկնելու ստիպուած, կոստանդիան ցոյց կու տայթէ ազնիւ գերասան

է եւ երգի մէջ քաջակիրթ: A Parigi անձրեմ (Պարիսի պիտի երթանք) ողջ-յին եւ երկրորդ արարուածին յանգերգին մէջ, գերասան նուշըն հետ յիշատակուելու արժանին է: . . . Այս միշտակէ նոյն լրագիրն թէ մեծամեծ պարգեւերով յայտնեց ժողովուրդն իւր համակրութիւնն այս երիտասարդ հայ գերասաննն: Այն միշտն նկատմամբ կը գրէ եւ իտակական՝ Ուրոլո pistoiese“ շաբաթաթերթը 1896 թ. 6: “De Grieux գերասիս ասպետին, Պր. Կոստանդիանցի վրայ՝ որ իւր ներդաշնակ ճայնին ու քաղցր աղջմանց ուժովը ուլ Sognon, չքեղ երգին մէջ գիտէ զնել յափշտակել, շատ զարդէ կը խօսի հասարակութեան յափշտակուած պանցացումը, որ մանցաւ ի նմա այն արուեստագէտն որուն պահուած են մեծագոյն յաղթանակներ:”

Խտալական զուարթ երկնից տակ քաղած պասկերուն վկայ կը յաւելունք մեր “յաջուութիւնն արարեանթութիւնն ալ:

17. Քիչիչ Հայոց Հրատարակութիւնն ընկերութիւն: — Ընկերութեան 1894 իւր եւ անցեալ տարւոյ վերջն հրատարակած համառու տեղեկագրէն կը քաղելիք հետեւեալները: Ընկերութիւնն հիմնադրութեան սկիզբէն (1880) մինչեւ 1895ի վերջը 102 հրատարակութիւնն ունցած է այսնին:

1879ին	1	1888ին	2
1880 ,	5	1889 ,	1
1881 ,	4	1890 ,	2
1882 ,	5	1891 ,	16
1883 ,	1	1892 ,	18
1885 ,	4	1893 ,	12
1886 ,	1	1894 ,	10
1887 ,	1	1895 ,	19

Այս հրատարակութիւններն բովանդակութեան կողմանէ կը բաժնուին:

1. Մանկակն գրադարան՝ 22 գիրք.
2. Ժողովրդական գրադարան՝ 16 գիրք. 3. Հանրամասշելի գիտական գրադարան՝ 13 գիրք.
4. Բնելնարիսակիս եւ բանաստեղծութիւն՝ 25 գիրք.
5. Պատմութիւնն եւ ժողովրդական նիւթեր՝ 13 գիրք.
6. Դասագրքեր եւ ձեռնարկներ՝ 4 գիրք.
7. Հայոց մատենագիրներ՝ 4 գիրք.
8. Կենակրութիւններ՝ 1, որոնցմէ ումակը կրկնի պագրուած:

Ընկերութիւնն այլեւայլ անդամներ ունի:

1. Խովոն անդամ, որ տարեկան 6 րուբիլ կը վճարէ եւ 5 րուբիլի գիրք կը ստանայ.
2. Մշտական անդամ, որ միանեալ գրէ վճարէ:

առ նուան՝ 100 ըր. եւ ամէն տարի 5 ըր. գիլը
կը ստանայ: Յ. Ավետիսյանց անդամ, որ կ'օգնէ
Ընկերութեան ա. Ընդամենք դանելով եւ ք.
Հրատարակութիւնները ծախելով: Գրքերը կ'առ-
ջարկուին Ընկերութեան ծախով: Ընդամ կա-
րել է գրուիլ՝ Ընկերութեան գրասենաեակը
(Барятинская улица, д. Гедевановъ, контора
Общества издания ари. книгъ, պահպ'я Société
arménienne de Publication, Tiflis, rue Bar-
yatinska, maison Gedevanoff.)

Ընկերութեան Նոր կարգութիւնն օր
1891էն ի վեր եռանդուն գործունեութիւն
ցցց կու տայ, այժմ Նոր կարգադրութիւն մ'եւս
ըրած է: Այսինքն՝ թարգմանութիւններուն
12—15 րը. իսկ հեղինակութիւններուն 20—
25 րը. գարձատութիւն կու տայ իրաբանչութեան
թերթին համար. բացառիկ գէպերուն աւելի
գարձատութիւն կը նշանակէ Արտադրութեան
ներու. մասին Մասնաւողավեց առանձին դրոշում
կընէ: Թարգմանութիւն ուղարկուները կը պար-
սին թարգմանութեան ընագիրը մասն ուղար-
կել. հակառակ գէպերն անուշագիր կը մաս-

Ախովի յաջողութիւն կը մաղլի ենք այս
պատուական Ընկերութեան Յարգելի վարչու-
թեան, եւ կը բաշխանք որ Նաեւ Ռուսաստանէ
դուրս գտնուու ազգայինք օգտուին այս Ընկե-
րութեանէն:

4. 9. 9.

三

ԱՀԳՈՅԻՆ ՔԵՐՊԵՐԻ ՀԱՂԿՓՈԽՆՅ

1. Նըշանիկ թարգմանիչ մը: — 2. Հայ կինը: — 3. Հայերն նոր թէրթէր: — 4. Կասանծն ու մամիլու: — 5. Ներելցաւան թէրթէր: — 6. Ծխանմանկ Հայոց լապարտիան ի Ռուսաստան: — 7. Դվկանս հայ թագուհիան Բօման ուրենամի ատթի: — 8. Գաւանակն բառեն: — 9. Գիքնձայի Մթիւթանն Միաբանութիւնը: — 10. «Լուսն», պական նանձնէ, Գիր: — 11. Գարազանիկ յննական պատութիւնն եւ Արժ. շնչարտապէջնանին: «առտգարանական բարարան»: — 12. Հայեր, պատմական ազգագրական ալմարկ: — 13. Հայերը, պատմական ազգագրական ալմարկ: — 14. Աղքատա եւ տառապանց նպաստ: — 15. Նոր նարդիկ: — 16. Պր. Ա. Արքունի յՄահիքի: — 17. 10.000 թթ. Կտա մը: — 18. Թուեր ու վազար սովին: — 19. Կայիրէն նորանաստա նաև ընթեղացունն ու զօռապանց: — 20. Մերորապայ Նորից աշխարհաբար թագամնութիւնը:

1. Երշաբեկի Տերքմանւ է: ("Արքադանդակ 1895. թ. 147.") Գեր Խորեն ևս պատկանելի "Մ. Պորենացյա աշխարհաբարթարքանանութեան առաջին տպագրութեանը" ու եղած է Փ. Յոշհանն էս Անոնեանի "առատամենան եակիրվել, սպա

առ ըլլապար, երկրորդ տպագրութիւն մը պիտի հաստատիք. եւ թէ եվկու առաջնին տպացրութեան գրամմա ամբողջամիտ անցած է թարգմանչներ ձեւեր, սույնին այս երկրորդ տպագրութեան համար ալ գտնուած է բարերար մը, որ է այդի Ցիկին Պոլոցկով (Աստրախանցի հայ տիկին մը): Այս լրեն վրայ կը յառաջնու նոյն թերթը. «Պետք է հասունանիլ, որ պայման մեծ վարդապարունակ չեն տառանա մեր մէջ ոչ միայն երկրորդ կարգի թարգմանչներն, ոյլ, նոյն իսկ առաջնակար հեղինակները»: Բնական հարցում մը կը հետեւի այս երգահանց թեատրն. ար կարգին իշ վարորդին Խորենացոյ աշխարհաբարի թարգմանչներն եթի ոչ տողնին եւ ոչ երկրորդ կարգի, առքնն... ու բանել թէ բախտառու գրագէւաներ ալ չկան: — Սակայն հարցում մը եւս: — Հրապարակադրեւ թարգմանչն մը տեսառթեանց առաջնակարութիւնն իրաւունք կու տայ քանա առաջնակար թարգմանչն չեն քանց երկրորդ, երրորդ, թերեւ նուե զորորդ համբուրեն... Մինչ յաշնորութիւնը շատ անդամ դիմուած է, ուրիշ մը մատու մեջ զի՞-օնամ մը կիրայ զարթուցաներ, եւ իմաստակաբը կ'անուանեն այս զգացնուած: — Նույնու:

2. Հայ լին: Գաղղերէն՝ La revue féministe պարբեռագիրն մէջ Հայ-Զատյունն հրատարակի և ըստ բաւականից բար պատճենաթու թիւն եւ՝ Հայ կնո՞ւն ինկախնական՝ Անդր-դար, 1895 լուսադրին 224, 225 և 226 թաւուքն մէջ հրատարակուի և թարգմանութիւնը՝ Անդր ինդրին վզոյ նոր լուսաւորաթիւն կը սփուշ յօդուածակար: Աւագան թեատր առաջ կը է:

3. Հայութին առ Անդրեասը. — 1896 թվ. էն պիտեալ ի Թէհերան առ օկտո հրատարակութիւն՝ «Ասոյ Արքակենակ առնամաք շաբաթաթիւթիւններ», մասնաւոր ժողովութեամբ: Արտօնաւութիւն է Պր. Մայոր Կ. Մակարեան, և արգելված թուերը լոյս տեսած են: Բարեւա. Կողովունեկ այս «Ասոյոց», որ իցին թէ լոյս տար և մայր մասպարհ ցցոյ չուոր: Հացակն է Հրատարակութիւնը՝ «Asteagh-Arévelian», ա Տéhéran, Perse. — Վաճառ առ օկտո հրատարակութիւն՝ «Իրաւունք», երկշաբաթաթիւթիւններ, որ առաջ տարի յառաջ քանի մասմա հրատարակութիւնը: